

Arrest

nr. 131 144 van 9 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 18 juni 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 mei 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 juli 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 december 2013 legde verzoeker samen met zijn Belgische vriendin een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Op dezelfde dag diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische partner.

1.3. Op 27 mei 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissingen werden aan verzoeker betekend op 2 juni 2014.

Dit vormen de bestreden beslissingen, gemotiveerd als volgt:

“Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- Foto's: de oudste foto's dateren van februari 2012. Aan de hand van foto's kunnen we niet stellen dat het bewezen is dat betrokkenen reeds 2 jaar een duurzame en stabiele relatie met elkaar hebben.

- Heen en weer tickets van de Thalys op naam van de Belgische referentiepersoon en haar dochter. Het traject gaat van Brussel Zuid naar Paris Nord (op 16/08/2013) en van Paris Nord naar Brussel Zuid (op 18/08/2013).

- Verklaringen van een gezien verklaringen op eer niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden, kunnen ze niet in overweging genomen worden als afdoende bewijs van de aangehaalde duurzame en stabiele relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon.

- Factuur van de Brico dd. 03/11/2011 : hier staan beide namen op geschreven. We kunnen echter niet stellen dat aan de hand hiervan bewezen is dat het hier om een duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen gaat.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene en het AI dient te worden ingetrokken. Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af.

Deze beslissing belet de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of overte gaan tót een onderzoek of analyse die zij nodig acht”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker op, *“Schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van artikel 40ter en 62 van de Vreemdelingenwet”.*

Verzoeker betoogt als volgt na het schetsen van een *“algemeen juridisch kader”* inzake de motiveringsplicht:

“2. Toetsing van de bestreden beslissing aan de materiële en formele motiveringsplicht

De motivering is niet afdoende, zoals vereist door de Wet Motivering Bestuurshandelingen.

Dat de staatssecretaris stelt dat verzoekende partij onvoldoende bewijs voorbrengt dat hij en zijn Belgische partner elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet te hebben.

Dat verzoekende partij een gans bundel heeft voorgelegd, met zeer veel foto's. Dat de Staatssecretaris elk van deze bewijzen tegen het licht houdt en op elk bewijs kritiek heeft. Dat er evenwel foto's zijn welke dateren van 1 jaar voor de aanvraag, dat er eveneens aankoopbewijzen welke op beider naam staan en dateren van 03.11.2011, dus meer dan 2 jaar voor de wettelijke samenwoning zijn.

Er worden door verzoekende partij zeer veel bewijzen voorgebracht en uit de samenlezing van al deze bewijzen toont verzoekende partij wel degelijk een langdurige relatie voor meer dan 2 jaar met zijn Belgische partner te hebben.

De Staatssecretaris miskent dan ook de materiële bewijswaarde van de door verzoekende partij ingediende bewijselementen.

Bijgevolg zijn artikel 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, artikel 40ter en artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden.

Dat het middel bijgevolg ernstig is”.

2.2. De bestreden bijlage 20 bevat duidelijke juridische en feitelijke motieven waarom de aanvraag van een verblijfskaart die werd ingediend op grond van artikel 40 ter juncto 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt verworpen. Verzoeker toont met zijn betoog niet aan in welke mate hij niet in staat zou zijn de motivering te vatten om er zich dan alsdusdanig op te verdedigen. Een schending van de formele motiveringsplicht zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet blijkt dan ook niet.

2.3. Waar verzoeker vervolgens ingaat op de inhoud van de motieven, gaat de Raad ervan uit dat hij de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) Bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

-ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;”

2.5. Door te herinneren aan foto's en aankoopbewijzen die hij heeft overgemaakt, toont verzoeker niet aan dat de gedane beoordeling ervan niet correct zou zijn. De Raad kan het alleszins niet kennelijk onredelijk achten dat verwerende partij de vereiste duurzame en stabiele relatie niet bewezen acht door foto's waarvan de oudste dateren van februari 2012 en een factuur van Brico van november 2011. Verzoeker kan deze stukken niet meer laten zeggen dan wat ze zeggen, namelijk dat personen samen afgebeeld staan en dat gezamenlijk een goed werd aangeschaft. Zij kunnen bezwaarlijk aantonen dat verzoeker voldoet aan de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet voorziene voorwaarden. Op de beoordeling van de andere overgemaakte stukken gaat verzoeker niet in, zodat deze overeind blijft. Een miskenning van de materiële bewijswaarde van ingediende bewijsstukken wordt niet aangetoond. Verzoekers overtuiging ten slotte dat hij wel degelijk een langdurige relatie van meer dan twee jaar heeft met zijn vriendin en dat hij dit aangetoond heeft door “*zeer veel bewijzen*” voor te leggen die samen moeten gelezen worden, kan de bestreden bijlage 20 niet aan het wankelen brengen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA